„DACIADA“ – RAMPĂ DE LANSARE A TINERILOR PERFORMERI

Tînărul performer, speranța de astăzi, nu va putea ajunge certitudinea de mîine în arena internațională decît printr-o pregătire atentă și minuțioasă, sub o îndrumare competentă, care să țină cont atît de personalitatea tînărului sportiv, cît și de exigențele pedagogice, bazate pe o reală responsabilitate, pe asumarea conștientă a marelui travaliu pe care îl presupune antrenamentul modern, marea performanță în zilele noastre.

Fără o lărgire puternică a bazei de masă, a tuturor disciplinelor sportive, nu se poate asigura însă fluxul permanent de valori la scară națională, din care să se alcătuiască loturi reprezentative competitive în marile întreceri și să se afirme cei mai buni sportivi români în arena internațională. Aceasta este și una din nobilele menirí ale competiției sportive naționale „Daciada“, care trebuie să cuprindă, practic, întregul tineret al patriei, afirmîndu-se ca o uriașă mișcare de masă, din care să fie scoase la lumina performanței marile talente. Și iată că în urma primei ediții a „Daciadei“ din anul 1978 au fost depistate în întrecerile de performanță și prin acțiunile special organizate cu acest prilej, asemenea mari performeri ca **Sanda Toma** și **Valeria Răcilă** (canotaj), **Ștefan Negrișan** (lupte greco-romane), **Cristina Grigoraș** și **Emilian Nicula** (gimnastică), **Mariana Oacă** (handbal), **Maria Alboiu** (tenis de masă), ca să dăm numai cîteva exemple dintr-o listă mult mai mare.

Iată de ce, așa cum se arată în Mesajul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive din martie 1982, **„este necesar să se acorde o atenție mult mai mare ridicării nivelului general al sportului de performanță, promovării și afirmării pe scară tot mai largă a noi și noi talente din rîndul tinerilor care obțin rezultate de valoare în întrecerile sportive pe plan național și internațional. In legătură cu aceasta aș dori să subliniez necesitatea de a se acționa mai ferm pentru întronarea în toate organizațiile sportive a unui climat de muncă asiduă, de înaltă exigență și responsabilitate, de ordine și disciplină“.**

Pe aceste coordonate, ale unor sarcini esențiale, am alcătuit paginile de față.

SPERANȚELE DE AZI, CERTITUDINILE DE MÎINE

La această oră, floreta feminină este arma de reală perspectivă în scrima românească. După ce a traversat o perioadă de stagnare, pe alocuri de recul pe planșele internaționale, datorată schimbului de generații (tradiția „floretelor de aur“ **Olga Szabo**, **Maria Vicol**, **Ana Pascu**, **Ecaterina Stahl**, **Ileana Jenei** impunea o valoare înaltă) iată că au apărut primele semne încurajatoare. Echipa noastră campioană, **C. S. Satu Mare**, preluînd, în sfîrșit, ștafeta multiplei laureate din ultimul deceniu, **Steaua**, s-a afirmat în **„Cupa Europei“**. Iar la ediția 1983 a „mondialelor“ de tineret, doar România și Italia au avut cîte două reprezentante în finala feminină de floretă, **Elisabeta Guzganu** reușind după 18 ani să obțină o nouă medalie pentru scrima noastră juvenilă.

Semne care s-au conjugat recent, la întrecerile „Daciadei“, cu o finală inedită, dar pe deplin edificatoare pentru prezent și, mai ales, pentru perspectivă. Alături de tinerele dar... consacratele — în sensul că au debutat deja în echipa națională — **Elisabeta Guzganu** (19 ani, Steaua), **Csila Ruparcsics** (20) și **Monica Veber** (17, ambele de la Satu Mare) — au evoluat, în finala de 8 a probei, **Reka Lazar** (16, Tractorul Brașov), **Cristina Mihăilă** (17, Cl. sp. șc. Energia București) și **Alina Moțea** (15, Steaua), ceea ce a dat o medie de vîrstă promițătoare, ultima amintită în enumerare fiind chiar cea mai tînără finalistă din ultimele două decenii. Și chiar dacă ultimul asalt al finalei a reunit pe reprezentantele „vechii gărzi“, **Marcela Zsak** și **Aurora Dan**, cel pentru medalia de bronz a adus pe planșă pe Cristina Mihăilă și pe Elisabeta Guzganu. **Și să nu uităm că pe parcursul concursului Moțea a învins-o pe Zsak**, iar Lazar pe Dan !

Evident, o performanță poate să survină într-un moment fast, într-o conjunctură anume, insuficient edificatoare în privința **valorii reale** a competitorului sau a **perspectivei reale** pe care acesta o are. **Este însă la fel de evident faptul că talentul și pregătirea actuală a acestor tinere și foarte tinere floretiste le plasează pe acestea în rîndul marilor speranțe ale scrimei românești.** Speranțe care se bazează, în primul rînd, pe nucleele de la **Satu Mare**, **București (Steaua, Clubul sportiv școlar Energia)**, **Tractorul Brașov etc.**, unde candidatele la marea performanță se pregătesc sub îndrumarea competentă și pasionată a unor antrenori și tehnicieni făcînd parte, la rîndul lor, din tînăra generație de îndrumători.

Ceea ce vrem să subliniem în mod special cu acest prilej este grija cu care aceste mlădițe ale performanței internaționale trebuiesc înconjurate, ținîndu-se seamă de creșterea lor gradată, de armonizarea pregătirii lor la club și la lotul reprezentativ, de lansarea lor consecventă în concursuri internaționale, pentru ca speranțele de astăzi să devină certitudinile de mîine pe planșele marilor întreceri, campionatele mondiale și Jocurile Olimpice.

Paul SLĂVESCU

DE LA CLUBUL SPORTIV ȘCOLAR LA FINALELE DE HANDBAL, APOI, LA LOTUL REPREZENTATIV

Un scurt dar semnificativ episod ne îndeamnă să-l așezăm în fruntea însemnărilor noastre privind calitatea „Daciadei“ de a lansa tineri performeri în arena performanței : **la Arad se disputa turneul final de handbal al senioarelor și echipa județului Sibiu juca din ce în ce mai bine cu fiecare meci care o apropia de disputa pentru locurile I—II.** Printre tehnicienii prezenți la competiție se aflau și antrenorii echipei naționale, **Simion Pompiliu** și **Eugen Bartha. Ei le-au văzut pe sibience, au fost entuziasmați de partida care le-a adus titlul de campioane ale „Daciadei“ și au hotărît pe loc : Hajnal Palfi, Georgeta Oncu și Renate Klein vor fi convocate la lot în vederea pregătirilor pentru C.M. de handbal feminin, grupa „B“, din Polonia.**

Ce semnificații se pot desprinde dintr-un asemenea episod ? Este limpede că întrecerile „Daciadei“ — cu condiția ca acestea să fie privite și tratate cu toată seriozitatea — au avut și vor avea darul să formeze sportivi bine pregătiți, capabili nu numai să apere culorile județului respectiv dar și — dacă corespund înaltelor exigențe — pe acelea ale țării, cum este cazul amintitelor handbaliste sibience (componente ale echipei C.S.M., provenite toate de la clubul sportiv școlar din localitate). În această privință, antrenorul **Lucian Albu** ne spunea : **„Știam că ne așteaptă turneul final al „Daciadei“ și atunci ne-am îndreptat toată atenția asupra acestei importante întreceri“.** Rezultatul este cunoscut : **pe lîngă locul I la senioare, sibiencele au mai ocupat un loc IV** și **în turneul final al junioarelor II.** O scurtă discuție cu prof. **Florin Braicu**, secretar al C.J.E.F.S. Sibiu, ne-a edificat asupra „secretului“ aflat în spatele rezultatelor de excepție ale județului Sibiu în competițiile de handbal ale „Daciadei“ : **„Încă de la începutul sezonului competițional am stabilit măsuri care să permită prezența, la toate meciurile, a celor mai bune jucătoare. Programul a fost astfel alcătuit, încît „Daciada“ să beneficieze de contribuția celor mai bune cadre tehnice“.**

Dar Sibiul nu este singurul care, cu prilejul acestei adevărate Olimpiade a sportului românesc, și-a dezvăluit forța de a lansa talente în arena sportului de performanță. Cu puțin timp în urmă, s-a încheiat turneul final al „Daciadei“ pentru juniori II. Reprezentativa de băieți a județului Iași a ocupat primul loc, majoritatea componenților formației laureate provenind de la C.S.Ș. „M. Eminescu“. Antrenorul Cornel Bădulescu are meritul de a fi organizat, nu cu mulți ani în urmă, o foarte bună acțiune de selecție printre elevii școlilor generale din municipiul Iași. El ne spunea : **„Marele avantaj al întrecerilor prilejuite de „Daciadă“ constă, printre altele, în faptul că l-a pus pe tinerii sportivi în situația de a participa la foarte multe meciuri, începînd de la etapa pe școală, municipiu, județ și pînă la turneul final. Am putut astfel verifica stadiul acumulărilor, ca și posibilitatea ca handbaliștii noștri să facă față condițiilor de concurs, cu totul altele decît cele de la antrenamente“.** Din echipa județului Iași cîteva elemente oferă perspectiva devenirii unor jucători de valoare, la C.S.Ș. „M. Eminescu“ fiindu-le oferite condiții de pregătire dintre cele mai bune. **Iulian Copu** (n. 1967, 1,92 m înălțime) a intrat de pe acum în vederile tehnicienilor care se ocupă de echipele naționale de juniori și tineret. Alți cîțiva colegi ai acestuia, **Dan Gavrilă** (n. 1968), **Constantin Gheorghiu** (1968), **Cătălin Chitoroagă (1967)**, s-au remarcat cu prilejul turneului final al „Daciadei“, primind din partea federației de specialitate diverse calificative : **„cel mai tehnic jucător“, „cel mai bun portar“, „cel mai eficace handbalist“ etc.**

Desigur, turneele finale ale „Daciadei“ de performanță ne-au oferit mult mai multe **exemple de unități și de tineri care ar putea fi incluși într-un eventual „top“ : sportivi din Maramureș, Constanța, Brașov, Bacău.** Ni se pare, însă, mai important să relevăm faptul că marea competiție națională a demonstrat că nu ducem lipsă de elemente talentate, că tineri apți pentru marea performanță sînt aproape în fiecare unitate sportivă, că acestora li s-au creat excelente condiții de afirmare. **„Pentru handbal,** cum afirma și reputatul dascăl **Dumitru Popescu Colibași — întrecerile „Daciadei“ au pus aproape „pe tavă“ tehnicienilor loturilor reprezentative** destule elemente talentate. **Sarcina lor este acum de a ști, împreună cu cluburile și asociațiile din care fac parte tinerii, să-i îndrume de o asemenea manieră, încît să nu se piardă, cum din păcate s-a mai întîmplat. Nu este deloc ușor să crești un handbalist, pentru aceasta fiind nevoie de mulți ani. Și dacă „Daciada“, întrecere atît de generoasă, a adus în prim-plan o serie de tineri, fete și băieți talentați, avem obligația** morală să-i **pregătim cu responsabilitate** pentru **a fi utili echipelor** de club de mare performanță, **ca și echipelor naționale“.**

Cuvinte frumoase, care ne scutesc de orice alt comentariu !

Ion GAVRILESCU

Sute de copii se angajează cu tot mai multă dăruire în pasionantele întreceri în jurul balonului oval. Dintre ei, vor răsări viitorii campioni...

Foto : Dragoș NEAGU

Întrecerea juniorilor la rugby

21 DE JUDEȚE ȘI MUNICIPIUL BUCUREȘTI

„Schimbul de mîine al rugbyului nostru este temeinic asigurat !“ — ne spunea, încrezător, prof. **Ovidiu Marcu**, secretarul F.R.R., după frumoasa duminică a rugbyului juvenil. Într-adevăr, cu puține zile în urmă, în tradiționalul **fief** al sportului cu balonul oval bucureștean, care poartă un nume **(stadionul tineretului)** predestinat parcă să genereze optimism, am asistat la un reușit spectacol rugbystic. Primele patru echipe de juniori ale țării — **București, Constanța, Iași, Arad** (ordinea primelor trei reflectînd, de fapt, însăși forța organizatorică a rugbyului de la noi) — în rîndurile cărora figurează multe dintre speranțele autentice ale acestui sport, s-au întîlnit în cadrul etapei finale a „Daciadei“.

Victoria a surîs finalmente unui „XV“ deosebit de puternic, cel reprezentînd **Municipiul București**, în fapt, **C.S.Ș. Locomotiva**, care de-a lungul competiției a practicat un rugby deosebit de energic și de ridicat nivel tehnic, cu acțiuni purtate într-un ritm cu adevărat sufocant, construite cu inteligență, cu măiestrie chiar, ceea ce a conferit jocului tinerilor rugbyști bucureșteni o notă de maturitate cu totul aparte. Echipa, aceeași care nu cu mult timp în urmă a devenit și campioană republicană la categoria juniorilor, manifestă de cîțiva ani buni o superioritate aproape dezarmantă (pentru adversari, se înțelege). „XV“-le C.S.Ș. Locomotiva demonstrează că în Capitală — la al treilea succes consecutiv în cadrul „Daciadei“ ! — există la ora de față o generație tînără, de excepție, foarte dotată din punct de vedere fizic, dar totodată bine instruită pe plan tehnic de cei doi perseverenți antrenori, **V. Constantin** și **G. Manolache.** Subliniem că de aici s-au ridicat în ultimii ani **L. Constantin** (nepotul antrenorului principal), azi la Steaua și la porțile „naționalei“, **V. Cantoneru** și **M. Giugăl**, ambii componenți ai aceluiași „XV“ militar. Tot la Locomotiva joacă și își vor lua, desigur, în curînd zborul spre divizionarele „A“, **G. Dumitrescu**, **C. Răducanu**, **D. Neaga** și atîția alții din formația campioană a „Daciadei“.

Construcția (și nu distrugerea jocului) a caracterizat și evoluția celorlalte trei finaliste, chiar dacă pentru ele satisfacțiile au avut dimensiuni mai reduse. Echipa **Constanței** (antrenori : **Tr. Doiciu** și **P. Ianusevici**) i-a lansat pe centrii naționalei **A. Lungu** (acesta a jucat un timp și sub culorile Locomotivei bucureștene) și **Gh. Vărzaru**, pe **T. Coman**, **R. Bezușcu** (toți azi în prima garnitură a Farului sau a Stelei, unde Vărzaru și Coman își satisfac serviciul militar), pe **M. Stoica** (joacă la proaspăta divizionară „A“ T.C. Ind. Midia-Năvodari), **Gh. Ion**, talonerul, a cîștigat campionatul trecut cu echipa Dinamo, al cărei titular a devenit. **O. Sugar** (care a jucat și în națională în ultima partidă cu Italia), au fost lansați — putem spune — tot prin intermediul „Daciadei“ de C.S.Ș. Viitorul Cluj-Napoca, **V. Man**, de selecționata județului Bihor, Iașul, un centru deosebit de prolific în ceea ce privește juniorii, avînd la timonă un mare animator **(E. Crișan)** i-a lansat pe **N. Doroftei**, **Fl. Nistor**, **I. Năstase** și cîți alții care au luat azi loc cu depline drepturi în prima garnitură a puternicei divizionare „A“ Politehnica. Ne oprim aici, deși exemplele ar putea continua...

Iată, așadar, deplinul temei al acestei mari și populare competiții naționale care este „Daciada“ !

„Daciada“ — la a treia ediție, ne mărturisea antrenorul federal prof. **Valeriu Irimescu, și-a atins, în ceea ce privește rugbyul, pe deplin scopul, la ea participînd echipe din 21 de județe plus municipiul București, cu alte cuvinte au fost prezente la întrecere formații din toate județele unde avem rugby-juvenil. Tineri născuți în 1965 și mai mici, care vor rămîne în categoria juniorilor și anul viitor, au avut prilejul să ia contact cu o mare întrecere. Iar noi, antrenorii, o ocazie în plus de a putea depista elemente talentate apte de a figura în lotul național de juniori care se pregătește să ia parte anul acesta (august-septembrie) la „Cupa Prietenia“ (la Moscova) și, bineînțeles, capabile de a întări echipa reprezentativă care va participa în 1984 la campionatul F.I.R.A. al juniorilor (16—22 aprilie la Varșovia)“.**

Dimitrie CALLIMACHI

În tenisul de masă juvenil ÎNCEPUTUL ARE LOC ÎN ȘCOALĂ

În tenisul de masă, și cazul nu este singular, vîrsta competitorilor a scăzut foarte mult, marile performanțe fiind consemnate încă la vîrsta juniorilor și cadeților. Dintre atît de numeroasele exemple, cel oferit de **jucătoarea noastră Olga Nemeș — locul 4 în ierarhia europeană a senioarelor**, cîștigătoarea concursului european **„Top 12“, plasarea între cele mai bune 16 sportive ale lumii —, aflată abia din această lună la categoria junioarelor (!), este edificator pentru ce se poate realiza printr-o activitate de selecție bine îndrumată, prin muncă neobosită.**

Pornind de la acest exemplu, este de la sine înțeles că marea competiție națională „Daciada“, prin înscrierea în calendar a tot mai multe concursuri, a permis depistarea de timpuriu a elementelor talentate, a impus o mai atentă îndrumare a potențialilor jucători de perspectivă. Este ceea ce s-a observat și la recentele campionate ale juniorilor, desfășurate sub egida „Daciadei“, și la care, alături de cluburi consacrate (Universitatea Craiova, Înfrățirea Tg. Mureș, M.I.L.M.C.-C.P.L. București, Metalurgistul Cugir, C.S.Ș. Rm. Vîlcea ș.a.), au apărut în concurs și asociații mai puțin cunoscute (Automecanica Giurgiu, I.T.A. Prahova etc.) care, chiar dacă nu s-au **„bătut“ încă** pentru primele locuri, **au arătat** că **„Daciada“** constituie o **platformă de lansare pentru cei tineri.**

Fără îndoială, **numărul sporit de competiții la nivelul juniorilor este un fapt pozitiv, cu repercusiuni di**recte asupra posibilităților mărite de selecție a celor mai buni pentru a fi incluși în loturile naționale. Dar aceasta este numai una din condiții, principala rămînind, în fond, numai munca desfășurată la nivelul cluburilor pentru cizelarea tinerelor talente. În momentul de față, tocmai ca urmare a activității mai susținute care se depune în unele cluburi și **a** influenței directe a „Daciadei“, se **află** în prim-plan o serie de jucători și **jucătoare** cu reale posibilități de a se număra, ca și în anii precedenți, printre fruntașii campionatelor europene dedicate acestor categorii de vîrstă, care vor avea loc peste o lună la Malmö (Suedia). Ne referim la **Olga Nemeș**, **Kinga Lohr** (Înfrățirea Tg. Mureș), **Carmen Găgeatu**, **Anca Chelar**, **Otilia Bădescu** (MILMC-CPL București), **Rodica Urbanovici** (Metalurgistul Cugir), **Vasile Florea**, **Cristian Tiugan**, **Călin Toma**, **Viorel Bădescu** (Universitatea Craiova), **Cristian Dorcescu** (C.S.Ș. 2 Constanța), **Ferdinand Ferenczi**, **Radu Trandafir** (C.S.M. Cluj-Napoca), toți aceștia fiind reprezentanții unor cluburi care de mai multă vreme se remarcă prin seriozitate, beneficiind de tehnicieni bine pregătiți și pasionați.

„Necesitatea asigurării permanente a schimbului de generații la un nivel cît mai bun — ne spunea antrenoarea federală Ella Constantinescu — **constituie, de fapt, unul dintre obiectivele aflate pe bogata agendă de lucru a „Daciadei“. Aceste sarcini au dus la o continuă... scormonire prin școli, în căutarea unor viitori jucători de tenis de masă. Și strădaniile au fost, deseori, încununate de succes“.** Într-adevăr, bat la porțile afirmării și alți copii care dovedesc frumoase calități pentru tenisul de masă : **Maria Bogoslov**, **Anda Gîrbină** (C.S.Ș. Rm. Vîlcea), **Cristian Ignat**, **Zita Ferenczi** (C.S.M. Cluj-Napoca), **Romulus Revisz** (C.S.Ș. 1 București), **Călin Creangă** (C.S.Ș. Bistrița) ș.a., dar pașii lor trebuie îndrumați cu atenție, pentru a li se valorifica la maximum calitățile.

În același timp, trebuie să facem mențiunea că **la unele asociații și cluburi există tendința de a se da prioritate cantității în locul calității.** Este, de aceea, **necesar ca atît selecția cît, mai ales, munca de îndrumare** și pregătire **să se desfășoare la cotele maximei exigențe, pentru a putea** promova în circuitul marii performanțe **jucători cu adevărat valoroși, cu** atît mai mult **cu cît în tenisul nostru de masă se simte imperioasă nevoia unor sportivi capabili să răspundă** cerințelor **impuse de dezvoltarea** acestui sport — **care din 1988 va fi** prezent și la Jocurile Olimpice — pe plan internațional.

Emanuel FÂNTÂNEANU

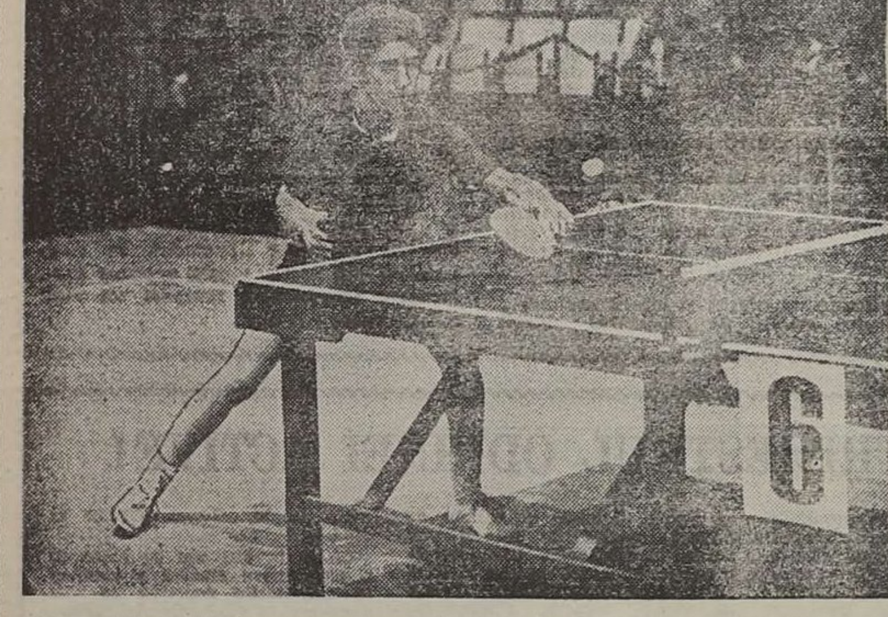

Vasile Florea *(Universitatea Craiova), proaspăt campion al „Daciadei“ și o speranță pentru campionatele europene de juniori* Foto : I. MIHĂICĂ

TURNEUL FINAL AL „CUPEI ROMÂNIEI“ LA HOCHEI – O COMPETIȚIE A TINEREȚII !

Punctul final al sezonului de hochei l-a constituit turneul final al „Cupei României“, competiție atractivă avînd la start cele mai bune patru formații din țara noastră și contînd ca un eveniment sportiv major în finalele „DACIADEI“ la sportul de performanță. Întrecerea a fost găzduită cu succes de clubul sportiv „Dunărea“ din Galați, frumosul patinoar artificial din această localitate fiind „martorul“ unor partide interesante, echilibrate și nu lipsite de valențe spectaculare.

Dincolo însă de aceste considerații și de frumoasa surpriză oferită de formația bucureșteană Dinamo, care a cîștigat trofeul, reintrînd astfel în circuitul luptei pentru supremație în hocheiul nostru (în campionat — locul III...), ceea ce a făcut ca succesul competiției să fie deplin a fost faptul că cele patru echipe **(Dinamo București, Steaua, S.C. Miercurea Ciuc și Dunărea Galați —** enumerate în ordinea clasamentului final) au promovat cu curaj și, în cele mai multe cazuri, cu rezultate dintre cele mai promițătoare, noi și talentate elemente tinere. Dacă ar fi să alcătuim un alt clasament, și anume cel al numărului de tineri hocheiști folosiți, completat și cu o cotă acordată valorii și perspectivelor acestui lot masiv de tineri, atunci nu ar trebui decît să... „întoarcem“ clasamentul final. Într-adevăr, și cu acest prilej „campioana tinereții“ în hocheiul nostru, **Dunărea Galați, nu s-a dezmințit.** Alături de mai... vechii (la 20—21 de ani !) atacanți **Crăciun, Demidov** sau **Zaharia**, au apărut în întrecerile finale ale „Cupei României“, doi fundași cu certe calități : **Adrian Fulga** (17 ani) și **Nicușor Munteanu** (17). În special primul se anunță ca o speranță, cu frumoase posibilități de dezvoltare, avînd la această vîrstă o talie corespunzătoare și o forță remarcabilă. De asemenea, tandemul de antrenori **I. Tiron** și **O. Corduban** au mai promovat din „școala“ acestui tăcut dar harnic șlefuitor de talente care este prof. **S. Ciobotaru** o „linie“ de atac incisivă și foarte tehnică, cu Hrișcu (18), Caval (18) și, în special, Burada (17 !). Iată dar ce „recoltă“ bogată a prezentat în finalul unui sezon în care — repetăm — s-a impus tocmai prin tinerețea lotului său, acest puternic centru hocheistic care este astăzi Galațiul.

O frumoasă impresie a lăsat în această direcție și echipa **S.C. Miercurea Ciuc.** Antrenorul **Ion Bașa** dorind să finalizeze productiv un sezon în **care** echipa **sa** a realizat mult așteptatul „salt“ (cam mic, însă...) trecînd de pe eternul loc III pe treapta a II-a a podiumului ierarhiei naționale, el a aruncat în luptă trei tineri hocheiști : **Carol Antal** (17), Arpad Sofronie (18) și **Lajos Bedő** (18). Dintre ei, nu încape nici o îndoială că tînărul C. Antal se înscrie pe lista celor mai buni juniori apăruți în hochei în ultimii ani. Rapid, viguros, cu o remarcabilă îndemînare, patinînd foarte bine, ca orice copil din Miercurea Ciuc, **Carol Antal** (fiul unui fost mare jucător de hochei !) va deveni, în mod cert, unul din „soliștii“ echipei S.C. Miercurea Ciuc.

La **Dinamo București** întinerirea s-a produs, de fapt, la începutul sezonului, așa că nume noi nu au mai apărut. În schimb, la **Steaua** și-a găsit, în sfîrșit, locul în echipă (ne place să credem că nu a fost doar un... „accident“) fundașul **Marian Dospin** (19), un tînăr hocheist înalt și foarte înzestrat tehnic.

In concluzie, repetăm ce am scris în primele rînduri ale acestor însemnări : **Turneul final al „Cupei României“, organizat în cadrul „DACIADEI“ la sportul de performanță, și-a „rotunjit“ succesul general și printr-o masivă și promițătoare promovare a elementelor tinere.** Ceea ce este foarte bine pentru hocheiul românesc, aflat într-o perioadă de reîmprospătare a echipei reprezentative.

Călin ANTONESCU

ATENȚIE MAI MARE PENTRU COMPETIȚIA DE VOLEI !

După cum s-au prezentat la turneele finale de performanță ale competiției naționale „Daciada“, echipele participante — aproape toate compuse din obișnuitele loturi ale unor divizionare „A“ masculine și feminine — nu s-au deosebit de cele prezente în campionat decît prin aceea că **au fost mult mai slab pregătite pentru competiție. Și dacă „Daciada“ în sporturile de performanță este concepută ca o întrecere menită să lanseze noi valori, putem afirma că formațiile de volei au rămas în această ediție datoare din două puncte de vedere esențiale : cel al pregătirii, cel al seriozității cu care trebuie să fie privită competiția, și cel al promovării tineretului.**

În ceea ce privește pregătirea, care și-a pus amprenta pe calitatea jocului în turneele finale, am notat două aspecte negative : 1) mai mult de jumătate dintre cele 12 participante au apărut fără nici un fel de antrenament sau cu cîteva ședințe formale, efectuate în ajun ; 2) celelalte — în care s-au aflat mai mulți componenți ai loturilor reprezentative, avînd o continuitate [illegible] în activitate — au manifestat un interes foarte scăzut în timpul turneelor finale, de unde și evoluții mult sub nivelul cerințelor. Această atitudine de dezinteres s-a reflectat — de pildă, la băieți — prin randamentul scăzut al internaționalilor care au compus echipa Bucureștiului (chiar dacă a cîștigat titlul, pe muchie de cuțit, în fața singurei finaliste serioase, Universitatea Craiova), precum și prin faptul că unele echipe s-au prezentat cu numai 6 jucători (Tulcea), orice accidentare sau eliminare din joc făcînd imposibilă continuarea întrecerii, sau cu jucători mai puțini decît numărul firesc (12). **În plus, este de notat că la o asemenea competiție antrenorii divizionarelor noastre [illegible] curaj sportivi din rîndul rezervelor sau juniorilor. Doar la Tractorul Brașov am reținut o noutate (Răzvan Paul) și la C.S.M.U. Suceava [illegible], în timp ce în echipele de fete [illegible] țence Valeria Chira. Este, după părerea noastră, consecința** faptului că această finală a „Daciadei“ este tratată cu multă indiferență atît de către antrenori cît și de către organele sportive județene, care ar trebui să supravegheze mai atent pregătirile echipelor ce reprezintă județele.

Desigur, există și o explicație a slabei pregătiri a echipelor pentru faza finală : aceea că turneele au fost programate într-o perioadă în care foarte mulți dintre sportivi se aflau în activitate intensă de studiu (ne referim la cei ce au absolvit liceul și la sesiunea de examene a studenților). Este drept, dar tot atît de adevărat e și faptul că antrenorii puteau să pregătească în selecționatele județene echipe compuse din jucători sau jucătoare neimplicate în vîrf de activitate școlară. Și să le pregătească bine, rezolvînd poate și celălalt deziderat : promovarea de noi elemente. În orice caz, credem că trebuie să se găsească o perioadă mai potrivită de desfășurare a etapelor „Daciadei“ și mai ales a turneelor sale finale. În acest sens, antrenoarea bucureșteană **Doina Ivănescu** arăta că „programarea finalelor ediției de acum doi ani către sfîrșitul toamnei [illegible] **a avut un efect superior, întrucît echipele găsindu-se atunci în plină perioadă de pregătire pentru campionat, finalele stîrnind și un interes sporit al antrenorilor și sportivilor“.** Așa este, deoarece [illegible] organizarea unor finale [illegible] Nici nu s-a [illegible] posibil ca antrenorii loturilor reprezentative (care ar fi mai avut nevoie de elemente) să-și poată da seama de nivelul real al diverșilor sportivi vizați.

Iată cîteva motive pentru care socotim că federația trebuie să propună unele îndreptări sistemului de desfășurare a „Daciadei“ de performanță, ideea organizării ei în etapele inferioare, după un sistem gen cupă, și plasarea finalelor într-o perioadă realmente convenabilă, precum și [illegible] promovării elementelor tinere fiind demne de luat în considerare.

Aurelian BREBEANU

Ludmila Avramescu, o *certitudine a acrobației aeriene* Foto : M. ION

TRANSMITEREA ȘTAFETEI ESTE ASIGURATĂ ÎN PILOTAJUL SPORTIV

Ediția 1983 a campionatului național de acrobație aeriană, zbor cu motor, întrecere desfășurată la începutul acestei luni sub egida „Daciadei“ de performanță, a oferit tinerilor piloți posibilitatea de a-și etala aptitudinile. Fapt deosebit de îmbucurător, rezultatele au demonstrat substanțialul progres realizat de patru dintre participanți, ei reprezentînd schimbul de mîine al actualilor campioni. Acuratețea cu care au fost executate programele de acrobație s-a reflectat convingător în clasamente, distanțele mici față de consacrați fiind grăitoare. Pentru a pune mai bine în evidență acumulările valorice ale celor patru „speranțe“, menționarea lor în ordinea rezultatelor se impune. Urcînd pe treapta a treia a podiumului, Ludmila Avramescu a intrat firesc în posesia bronzului după alcătuirea clasamentului final. A fost răsplata cuvenită pentru felul cum a reușit să-și fructifice aptitudinile, evoluțiile sale impunînd-o drept componentă de bază a echipei naționale. Cum nu și-a epuizat resursele și are reale posibilități, creșterea valorică în continuare va fi, desigur, în raport cu experiența pe care o va dobîndi. Elisabeta Coca, lider în programul impus-necunoscut, s-a dovedit de pe acum deosebit de redutabilă. **Și în** privința ei, după cum apreciază antrenorul emerit Constantin Manolache, acumulările sînt necesare. Dotată pentru acrobația aeriană, ea urmează să confirme această primă evoluție, calitățile îndreptățind-o să aspire la performanțe de valoare. Ioan Diaconu, deși nu în cea mai bună formă sportivă, a continuat cursa de urmărire demonstrînd un vizibil progres. În imediata sa apropiere, Valeriu Zamfir și-a făcut simțită prezența, debutul său în competiție nefiind decît promițător, luînd în considerare perioada de timp scurtă de cînd a abordat această specialitate.

Transmiterea ștafetei a fost întotdeauna rezolvată printr-o activitate de perspectivă, iar campionatul a relevat, printre altele, prezența unui schimb pregătit să preia locul actualilor lideri. Această realizare se datorează în egală măsură existenței unor reale talente cît și priceperii, pasiunii, cu care antrenorul lotului național, Constantin Manolache, și-a „prelucrat“ elevii.

Astăzi, campionii naționali sînt Nina Ioniță și Marcel Mitu, și așa se cuvine. Mîine, un mîine nu prea îndepărtat, ei se numesc, credem, Ludmila Avramescu sau Elisabeta Coca, Ioan Diaconu sau Valeriu Zamfir. Calitățile îmbinate cu munca asiduă le conferă dreptul să-și dorească lauri, să lupte pentru ei.

Dinu COSTESCU